

Scénář k reportáži - Willibald Kreibich - Dolní Poustevna

Pan Willibald Kreibich se narodil 6 února. 1935 na Nové Vísce, která se v té době jmenovala Neudorfel. Maminka pana Kreibicha se za svobodna jmenovala Marie Wünche a její rodina pocházela z Nové Visky, provdala se za Franze Kreibicha z Dolní Poustevny. Měli dvě děti, Willibalda a o rok starší Inku. Tatínek pana Kreibicha pracoval u místního sedláka a maminka ve fabrice na výrobu umělých květin. Během druhé světové války tatínek bojoval ve Francii, odtud se na krátkou dobu vrátil domů, ale většinu času strávil na rekonvalescenčním pobytu v Krkonoších, maminka tam za ní jezdila. Poté byl však nasazen do Ruska, kde padl. Maminka zůstala na obě děti sama. Do první třídy nastoupil pan Kreibich na Nové Vísce, jejich učitel však musel narukovat, a tak do druhé třídy již docházel do Horní Poustevny, tam chodil až do čtvrté třídy, než skončila válka.

Pan Kreibich: Pak jsem chtěl ještě říct. Přišli Poláci osvobozovat tady to území. Ty přišli a všechno sebrali. V Nové Vísce nezůstali ani jedny koně. Všecko ukradli... Pak přišli Bělorusi a ty zase měli tolik koní, že je všem prodávali

Po skončení války v rámci odsunu byla většina obyvatel Nové Visky vyhnána za hranice do Německa.

Pan Kreibich: Nevěděli jsme, kdo půjde, tak jsme museli sedět a čekat připravený, jestli půjdeme nebo ne. To bylo takový nejistý...

Několik rodin na Nové Vísce mohlo zůstat, to se týkalo i Kreibichů. Tyto rodiny museli své domy opustit až při následném osídlování pohraničí. Kreibichovi se mohli přestěhovat do Dolní Poustevny. Svůj majetek naložili na žebříňák a odváželi do Dolní Poustevny, když se vraceli pro další věci, už byl jejich původní dům vyrabovaný, rozkradena byla jejich i drůbež, kozy a další zvířata. Museli zaplatit ještě pokutu, jelikož neměli zvířata nahlášena. Osud Nové Visky byl zpečetěn následným osídlováním.

Pan Kreibich: Až přišli ti, co to zabírali, ti chodili si vyměňovat... vyhlížet a vybírat statky a pak si je přehazovali. Tam byli asi tři, co se vystřídali. A jak je ta stodola, toho jsem si taky našel.

Po válce nemohl hned chodit do školy, až po nějaké době začal navštěvovat základní školu v Dolní Poustevně. Češtinu se naučil od českých sedláků Nosákovcových. V Dolní Poustevně chodil do školy do roku 1950. Pak šel do učení, vybral si hornictví v Karviné, kde i pak dalších šest let pracoval. Po návratu do Dolní Poustevny bydlela jeho rodina na faře. Jeho švagr mu sehnal místo v garážích, kde začínal jako závozník a postupem času jako řidič.

V roce 1966 se oženil. Rok po svatbě se jim narodila dcera Radka a o pět let později druhá dcera. Celý život se pan Kreibich snaží najít své spolužáky z Nové Visky, mezi prvními našel spolužáka Riedela v Pirně, dále například kamaráda Wenera Kutzera v Schönbachu. Například našel paní Traudel Hille, která mu vypravovala, že když je vyhostili z Nové Visky, neměli kam jít...

Bývalých obyvatel Nové Visky našel opravdu hodně, často se mu stávalo, že objevil jednu rodinu a ta ho navedla na další stopu, s lidmi, které vypátral, se navštěvuje dodnes. Pan Kreibich pracoval ještě deset let v důchodu jako řidič, rád jezdil dlouhé cesty do ciziny. Také jezdil rád na kole, hlavně za svými nalezenými kamarády z Nové Visky.

Pan Kreibich: *Tak jsem jezdil do Vilémova na kole a pak už mi nestačil dech, tak jsem si koupil elektrokolo a do Vísky na jeden zátaah. Akorát si odpočinu kousek, jinak až na jeden zátaah do Nové Vísky... na tom kole.*

Na Nové Vísce nezůstal z původních obyvatel nikdo, po osídlení a z velké míry zlikvidování celé obce žije na Vísce několik rodin a několik chatařů. Všichni tam ale pana Kreibicha znají a mají ho moc rádi, z nadšením poslouchají jeho vyprávění o původním rázu tohoto místa. Pan Kreibich žije stále v Dolní Poustevně, má šest vnoučat a jedno pravnouče.